

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ คำเจียก. (2553). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสืบสานงานผ้าทอของชุมชนบ้านหนองขาว ตำบลหนองขาว อำเภอกำแพง จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการประกอบการ) มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กิตติพงษ์ เฉลิมกิจ. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มทอผ้าตำบลเวียงยอง อำเภอมือง จังหวัดลำพูน. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2540). การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมิติใหม่ในอนาคต. กรุงเทพฯ : วิทยุชน.
- โกสินทร์ ศรีเพชรพงษ์. (2548). รูปแบบและวิธีการพัฒนากลุ่มสตรีแม่บ้านที่ประสบความสำเร็จตามโครงการ OTOP : ศึกษากรณีกลุ่มสตรีแม่บ้าน อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการปกครองท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน (2541). ภูมิปัญญาไทยกับการดำรงชีวิตคน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- คณะอำนวยการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งการผลิตไทย. (2546). เกณฑ์การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งการผลิตไทย. เข้าถึงได้จาก : <http://thaitambon.com/OTOP/ProductChampion/OPCI.html>. (วันที่ค้นข้อมูล : 27 กันยายน 2557).
- จินตนา จันเรือน, ปณตพันธ์ เตียรประภากุล, และยุทธนา เตียรประภากุล. (2548). แนวทางการพัฒนาการผลิตและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของกลุ่มเครื่องปั้นดินเผาบ้านม่อน เขาแก้ว ตำบลพิชัย อำเภอมือง จังหวัดลำปาง. ลำปาง : ศูนย์วิจัยวิทยาลัยอินเดอร์เทคลำปาง.
- ชวน เพชรแก้ว. (2545). ครูภูมิปัญญาไทยกับรัฐธรรมนูญใหม่/สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ (สกศ.). กรุงเทพฯ : สำนักงานสำนักนายกรัฐมนตรี.
- ณรงค์ เพชรประเสริฐ. (2550). ธุรกิจชุมชน เส้นทางที่เป็นไปได้. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ดารา ทีปะपाल. (2542). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทิพาพร พิมพ์สุทธิ. (2542). การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทิ พงษ์ดนตรี. (2544). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอน ระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี : ม.ป.ท.
- นันทิยา ปิติกะวงศ์. (2553). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการบำรุงศิลปะภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (สาขารัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- นิคม ชมพู่หลง. (2545). การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและการพัฒนาการเรียนรู้อุปกรณ์การทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5-6. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2536). การศึกษาของชาติกับภูมิปัญญาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป.
- นิรมล ไชยสถิตวานิช. (2549). แนวทางการพัฒนากลุ่มทอผ้า บ้านแม่วังช้าง ตำบลพระธาตุขิงแกง อำเภอจุน จังหวัดพะเยา. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาอาชีพศึกษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุหลัน ทองกลีบ. (2550). บทบาทภาครัฐในการจัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ ในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปทุมรัตน์ ชูติมาวิทยาคม. (2541). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการพัฒนาเมืองของจังหวัดเชียงราย. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประกาศิต หงส์วิเศษ. (2545). การพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการที่ดินเพื่อการเกษตรบนพื้นที่สูง : กรณีศึกษาย่านห้วยไร่ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประเวศ วะสี. (2536). การศึกษาของชาติกับภูมิปัญญาท้องถิ่น. ในเสรี พงศ์พิศ (บรรณาธิการ). ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท เล่ม 1. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- (2542). เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคมแนวทางพลิกฟื้นเศรษฐกิจสังคม. กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- .(2552). กระบวนทรรศน์ใหม่ในการพัฒนาประเทศไทย ท้องถิ่นเข้มแข็ง.
กรุงเทพฯ : บริษัทที่ควีพีจำกัด.
- ประเสริฐ จิตดิวัฒน์พงศ์. “การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น และการเลือกตั้งท้องถิ่นในญี่ปุ่น”
ในรวมบทความญี่ปุ่น : การเมืองและนโยบายต่างประเทศ. บรรณาธิการ โดย ศิริพร
วัชชวัลคุ (หน้า 149 – 150) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2540ก). บริการประชาชน – ทำไม่ยาก (ถ้าอยากทำ). กรุงเทพฯ :
กราฟิคฟอร์แมท (ไทยแลนด์)
- .(2540ข). รายงานการวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรม
เพื่อพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปัญญา วิจินธนสาร และคณะ. (2544). ผ้าทอพื้นเมือง : การสำรวจผู้ผลิตทั่วประเทศ.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2549). กระบวนการเรียนรู้และการจัดการความรู้ชุมชน.
กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- ปรีทรศน์ พันธบุรุษย์. (2545). แผนภูมิชุดยอดกลยุทธ์การจัดการ = 100
management charts/Soichiro Nagashima. กรุงเทพฯ : มณีสร.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ และคณะ. (2549). สังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจ
พอเพียง. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- พัฒน์นที อนุเคราะห์นันท. (2548). การจัดการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ดอกไม้
ประดิษฐ์จากดินไทยและผ้าใยบัว ตำบลสดหีบ อำเภอสดหีบ จังหวัดชลบุรี.
การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาอาชีวศึกษา)
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภูมิปัญญาภิวัฒน์. (2558). เข้าถึงได้จาก : <http://budmgt.com>. (วันที่ค้นข้อมูล :
2 กุมภาพันธ์ 2558).
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่3.
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรทัศน์ อินทรศักดิ์พร. (2546). การส่งเสริมการเกษตรกับการพัฒนาชนบท.
เชียงใหม่ : นคราพับบลิชชิง.
- วรเดช จันทรศร. (2527 ตุลาคม). กรุงเทพฯ : การนำนโยบายไปปฏิบัติ : ตัวแบบและ
คุณค่า. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ 24 (4) : 38 – 39.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วรรณภา วุฒทะกุล และยุวรัตน์ พันธุ์ยุรา. (2537). งานวิจัยเรื่องผ้าทอกับวิถีชีวิตชาวไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- วรุณวดี ใจสบาย. (2548). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จังหวัดเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิพิมพ์ ทองล้วน. (2549). การพัฒนากลุ่มทำปลาต้ม หนึ่งตำบลหนึ่งการผลิต 5 ดาวของกลุ่มสตรีสหกรณ์ บ้านดงเหนือ ตำบลวังผาง กิ่งอำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิจัยระบบสาธารณสุข, สถาบัน (2539). มาตรฐานโรงพยาบาลแนวทางการพัฒนาคุณภาพโดยมุ่งผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : ดีไซน์.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. การบริหารเมืองหลวง และการบริหารท้องถิ่นเปรียบเทียบ : อังกฤษ สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และไทย. (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิสมัย มโนมัยพิบูลย์ และ เพয়ার อุ่นศิริ. (2538). ผ้าพื้นทอมือ : วัฒนธรรมสิ่งทอที่ควรอนุรักษ์ของไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- ศศิพัฒน์ ยอดเพชร. (2534). สถาบันครอบครัว : มุมมองของนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิลปากร, กรม. (2542). หนังสือเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่อง วัฒนธรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา จังหวัดนครพนม. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2545). ครุมือดำเนินการเพื่อรับรองมาตรฐานด้านการจัดการและสัมฤทธิ์ผลของงานภาครัฐ ระบบมาตรฐาน 1107 : ระบบบริการภาคเอกชน (P.S.O.107). กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนามาตรฐานสากล สำนักงาน ก.พ.
- สมโชค เฉดระการ. (2552). แนวทางการเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศ ของการพัฒนาอาชีพทอผ้าไหมตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งการผลิต ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (สาขาอาชีวศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สามารถ จันท์สุรย์. (2533). ภูมิปัญญาชาวบ้านคืออะไร อย่างไร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- (2534). ภูมิปัญญาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : ในคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- สารภี วรรณตรง. (2547, มกราคม – มิถุนายน). แหล่งการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 10(1) : 103 - 107.
- สุนันทา แชมเพชร. (2547). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาชีพสำหรับครูประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาหลักสูตรและการนิเทศ) มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุทธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2547). ภูมิปัญญาทักษิณ. ใน เลิศชาย ศิริชัย (บก). ภูมิปัญญาท้องถิ่นจากข้อเท็จจริงยกระดับสู่กระบวนทัศน์ความเข้มแข็งของชุมชน. นครศรีธรรมราช : สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- ส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย, กรม. (2549). มาตรฐานการเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย
- อนันต์ อิก้าเหน็ด. (2548). บทบาทองค์การบริหารส่วนตำบลต่อโครงการหนึ่งผลิตภัณฑ์อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาอาชีพศึกษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์. (2541). ผลกระทบของการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นเชิงธุรกิจต่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในภาคเหนือตอนบน. รายงานการวิจัย. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อารี วิบูลพงศ์ และคณะ. (2548). รายงานการเดินทางเพื่อวิจัยโครงการ Comparative Study of the One Village One Product Movement in Japan and Thailand ณ เมืองโออิตะ ประเทศญี่ปุ่น 13 - 18 มีนาคม 2005. เชียงใหม่ : ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรและคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุทัย เลาหวิเชียร. (2544). การบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เอกรินทร์ สังข์ทอง. (2552). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในสังคมพหุวัฒนธรรม : การทบทวนแนวคิดทฤษฎีและการปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร (สาขา การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2540). ภูมิปัญญาชาวบ้านสี่ภาค : วิถีชีวิตและกระบวนการเรียนรู้ของชาวบ้าน. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เอกสิทธิ์ หนูนุกัดดี. (2548). สหกรณ์การเกษตร เกษตรกร และนักการเมือง : ความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ : โครงการสันติไมตรี ไทย - ญี่ปุ่น.
- อำนาจ ช่วยบำรุง. (2554). ภูมิปัญญาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.
- Best, J.W. (1978). *Research in Education*. Boston MA : Allyn and Bacon.